

31 Но да раздѣлите мѣръ, за-
що ѡбвѣщамъ Сѹдѹ, и какво-
то ми ѣ заповѣдалъ С-
тѣцѹ, така прѣвѣдимъ: станѣ-
те да ѡидѣме ѡ тѣка.

ГЛАВА ВІ.

Азъ ѣсмь лоза истинна,
а Сѹдѹ мой ѣ работникъ,

2 Секоа прѣчка, коато не
прѣви плодѹ въ мене, ѡсѣ-
ча а и фжрла а: а секоа прѣч-
ка коато прѣви плодѹ, ѡ-
чищѣва а, да принесе по мно-
го плодѹ.

3 Вше есте веке чисти, за сло-
во то коѣто ви проповѣдалъхъ.

4 Бждѣте въ мене, и азъ
въ васъ. (защо) каквѣ-
то прѣчка та не може да
сотвори плодѹ ѡ себеси, ако
не бжде на лозѣ та: така
нищо вше, ако не бждѣте
въ мене.

5 Азъ самъ лозѣ та, а вше
прѣчки те, който пребывае
въ мене, и азъ въ него, той
ще да сотвори много плодѹ:
защо бѣзъ мене не може-
те да направите нищо.

6 Ако нѣкой не пребде
въ мене, ще да се изфжли
вжнѹ като (лозна та) прѣч-
ка, и ще да изсжхне: и (то-
гда) собирачѹ тѣа прѣчки;
и фжрлатѹ ги въ огньатѹ,
и изгорѣватѹ.

7 Ако пребдѣте въ мене,
и словеса та мой въ васъ
пребдачѹ, каквѣ нещо по-

желѣете, попросѣте, и ще да
ви бжде.

8 Съ това ще да се про-
слави Сѹдѹ мой, ако сотво-
рите много плодѹ, и (тогда-
ва) ще да бждѣте мой ѡу-
ченицѹ.

9 Каквѣто возлюбѣ мене
Сѹдѹ, и азъ возлюбѣхъ
васъ: ѡстанѣте въ моѣ та
любовь.

10 Ако сохраните мой те
заповѣди, ще пребдѣте въ
моѣ та любовь: каквѣто азъ
сохранихъ заповѣди те на-
Сѹдѹ моего, и пребываю
въ негова та любовь.

11 Тѣа (словеса) ви казѣхъ,
да бжде моѣ та радость въ
васъ, и радость та ваша
да се исплани.

12 Тѣа ѣ моѣ та заповѣдъ,
да любите ѣдинѹ другиго,
каквѣто азъ въ возлюбѣхъ.

13 По голема ѡ тѣа лю-
бовь никой нема, да си по-
ложи нѣкой душа та за
прѣатели те си.

14 Вше есте мой прѣатели,
ако творите што ви за-
повѣдывамъ.

15 Не наричамъ въ вече ра-
бѹ, зашто рабъ не знае шо
прѣви господаро мѣ: азъ
въ нарекохъ прѣатели, зашо-
то сичко шо самъ чѣлѹ ѡ
Сѹдѹ моего, казѣхъ ви го.

16 Не изкращѣте вше мене,
но азъ васъ изкращѣ и по-
стѣвѣхъ въ, да идѣте вше